

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov: **1/ J.**, bytom R.R., **2/ A.**, bytom tamtiež, **3/ E.**, bytom R.R., **4/ E.**, bytom O., **5/ E.**, bytom R.R., žalobcovia 1/ až 5/ právne zastúpení JUDr. V., advokátkou v T., proti žalovanému: **Katastrálny úrad v Trenčíne**, M. R. Štefánika č. 20, Trenčín, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. Co 7/10, C 29/10, sp. zn. A/2010/3233 zo dňa 16.9.2010, o odvolaní žalobcov 1/ až 5/ proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/62/2010-41 zo dňa 19.4.2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/62/2010-41 zo dňa 19.4.2011 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Trenčíne napadnutým rozsudkom uvedeným vo výroku toho rozhodnutia zamietol žalobu o preskúmanie rozhodnutia č. Co 7/10, C 29/10, sp. zn. A/2010/3233 zo dňa 16.9.2010, ktorým žalovaný na odvolanie žalobcov 1/ až 5/ zmenil prvostupňové rozhodnutie Správy katastra v Bánovciach nad Bebravou č. C 29/10 zo dňa 12.8.2010 týkajúce sa námietky Ing. I. podanej podľa ustanovenia § 7 zákona č. 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom, vznesenej proti návrhu registra obnovenej evidencie pozemkov v k. ú. R. O trovách konania rozhodol krajský súd tak, že žalobcom ich náhradu nepriznal.

Krajský súd takto rozhodol potom, čo dospel k záveru, že správne orgány dostatočne zistili skutkový stav, zabezpečili si potrebné podklady, ktoré správne vyhodnotili a vyvodili správny právny záver, s ktorým sa krajský súd stotožnil a v podrobnostiach naňho odkázal.

Proti tomuto rozsudku podali žalobcovia odvolanie žiadajúc rozsudok krajského súdu zrušiť. Krajskému súdu vytýkali nedostatočné odôvodnenie rozsudku, pretože tento si bez riadneho odôvodnenia osvojil nesprávny postup a závery správnych orgánov. Podľa žalobcov krajský súd nerešpektoval skutočnosť, že žalobkyňa 3/ je jedinou zákonnou dedičkou po svojej matke a táto otázka vôbec nebola spornou. Krajský súd sa ďalej nezaoberal tvrdeniami o porušení ich práv ako účastníkov konania ROEP, keď ani jednému z nich nebolo doručené oznámenie o začatí konania do vlastných rúk a toto nebolo vyvesené na mieste prístupnom verejnosti. Doručený im nebol ani výpis návrhu registra. Rozhodnutia vydané správnymi orgánmi nadväzujúce na nezákonný procesný postup preto nemožno považovať za vydané v súlade so zákonom.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcov navrhol rozsudok potvrdiť. Tvrdenia žalobcov o nedoručení výpisov považoval za neopodstatnené a účelové. Uviedol, že pokiaľ by žalobcom nebol známy návrh registra, nezúčastňovali by sa prejednávania výhrad a neboli by ani podali písomne svoje výhrady. Poukázal na to, že okruh účastníkov konania o zostavení návrhu registra nemusí byť zhodný s okruhom účastníkov konania o námietkach proti nemu podaných.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 v spojení s § 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 OSP a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z.) dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je potrebné zrušiť a vrátiť na ďalšie konanie z dôvodu podľa § 221 ods. 1, písm. f/ OSP.

Z obsahu spisu krajského súdu, ktorého súčasťou bol aj administratívny spis žalovaného, vyplýva, že žalobcovia 1/ až /5 sa domáhali preskúmania rozhodnutia č. Co 7/10, C 29/10, sp. zn. A/2010/3233 zo dňa 16.9.2010, ktorým žalovaný na odvolanie žalobcov 1/ až 5/ zmenil prvostupňové rozhodnutie Správy katastra v Bánovciach nad Bebravou

č. C 29/10 zo dňa 12.8.2010 týkajúce sa námietky Ing. I. podanej podľa ustanovenia § 7 zákona č. 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom, vznesenej proti návrhu registra obnovennej evidencie pozemkov v k. ú. R..

Podľa § 250 ods. 1 OSP účastníkmi konania sú žalobca a žalovaný. Súd aj bez návrhu uznesením priberie do konania účastníka správneho konania, ktorého práva a povinnosti by mohli byť zrušením správneho rozhodnutia dotknuté.

Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvého stupňa v danej veci nepostupoval v intenciách citovaného zákonného ustanovenia, pretože z administratívneho spisu žalovaného jednoznačne vyplýva skutočnosť, že hoci odvolanie proti prvostupňovému rozhodnutiu č. C 29/10 zo dňa 12.8.2010 podali len žalobcovia 1/ až 5/, išlo o rozhodnutie o námietkach proti návrhu registra obnovennej evidencie pozemkov v k. ú. R., ktorú vzniesol iný účastník – Ing. Š. Účastníkmi boli aj ďalšie subjekty, tak ako to vyplýva z administratívneho spisu a hoci tieto osoby prvostupňové rozhodnutie nenapadli odvolaním a ani sa nedomáhali prieskumu správnych rozhodnutí súdnou žalobou, boli jednoznačne účastníkmi správneho konania, ktorých práva by prípadným zrušením preskúmaného správneho rozhodnutia nepochybne mohli byť dotknuté. Krajský súd sa mal preto zaoberať okruhom ďalších účastníkov (s ktorými správne orgány konali a ktorým aj doručovali preskúmané rozhodnutia) a mal ďalej postupovať v intenciách vyššie citovaného zákonného ustanovenia.

Vôľou zákonodarcu bolo v preskúmovacom súdnom konaní podľa druhej hlavy piatej časti OSP zabezpečiť ochranu účastníkovi správneho konania, ktorého práva a povinnosti by mohli byť zrušením správneho rozhodnutia dotknuté tak, že týchto účastníkov priberie do konania aj bez návrhu.

Pokiaľ krajský súd nekonal so všetkými účastníkmi konania, svojím postupom odňal právo na súdny proces tým účastníkom, ktorí nimi boli aj v správnom konaní a ktorým právo byť účastníkom preskúmovacieho konania zaručuje zákon v § 250 ods. 1 OSP a teda im odňal možnosť konať pred súdom (§ 221 ods. 1 písm. f/ OSP).

Pod odňatím možnosti konať pred súdom treba rozumieť taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vzhľadom na vyššie uvedené napadnutý rozsudok krajského súdu postupom podľa § 250ja ods. 3 posledná veta v spojení s § 221 OSP z dôvodu podľa § 221 ods. 1, písm. f/ zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie v zmysle § 246c ods. 1 v spojení s § 221 ods. 2 OSP.

Odvolačí súd sa vzhľadom na procesné pochybenie súdu prvého stupňa vecou samou nezaoberal. Povinnosťou súdu prvého stupňa bude rozhodnúť o pribratí do preskúmavacieho konania účastníkov konania v zmysle § 250 ods. 1 OSP, konať s nimi a po rozhodnutí vo veci samej im doručiť konečné rozhodnutie vo veci.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd nerozhodoval, pretože s poukazom na § 224 ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 bude povinnosťou súdu prvého stupňa rozhodnúť aj o náhrade trov odvolacieho konania v novom rozhodnutí vo veci.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 22. novembra 2011

JUDr. Igor Belko, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Ľubica Kavivanovová